

Література

1. Українці работают не по специальности / Електронний ресурс.- Джерело доступу: <http://hh.ua>.
2. Грищенко Г. Незапитані знання. У вищій освіті чергова п'євдо реформа / Георгій Грищенко . - Тиждень – 1 вересня 2012 р./ Електронний ресурс.- Джерело доступу: <http://tyzhden.ua>.

Неля ЧОРНА

Тернопільський національний
економічний університет

ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА

Сфера виробництва продуктів харчування в сучасних умовах є найбільш динамічним сектором економіки багатьох країн, що зазнає активних та різnobічних трансформацій. Оскільки сільське господарство є основною сировиною базою сфери виробництва продуктів харчування, то саме на цьому рівні відбувається розробка та впровадження базових для функціонування сучасного агропромислового комплексу інновацій. Інновації у сфері аграрного виробництва можна поділити на управлінські, технологічні та маркетингові. Усі вказані види інновацій у агропромисловому комплексі зазнають постійних трансформацій, пов'язаних із специфікою сучасного етапу розвитку як світової економіки, так і національних господарств. Беручи до уваги те, що для української економіки і агропромислового комплексу, зокрема, характерними рисами є скорочення виробництва багатьох видів продукції, зростання частки дрібних і середніх підприємств, очевидно, що інноваційний розвиток цією сфері може характеризуватися низкою проблем.

Однак, загалом, наявна ситуація із фінансовим забезпеченням інноваційної діяльності могла б бути менш критичною, у випадку формування гнучкої і ефективної системи реалізації сільськогосподарської продукції за посередництвом державних структур і в умовах конкурентоспроможних закупівельних цін. Важливо зазначити, що низькі закупівельні ціни на сільськогосподарську продукцію, на наш погляд, і є однією із головних причин скорочення сільськогосподарського виробництва у нашій державі, його нерентабельності та низького рівня інноваційного розвитку.

Досвід передових господарств країни свідчить, що впровадження у виробництво досягнень науки і техніки сприяє підтримці високого виробничого потенціалу, що, в свою чергу, забезпечує прискорення науково-технічного прогресу.

Загалом, розвиток інноваційних процесів в галузі, повинен визначатись законами ринку, але регулювати і координувати зв'язки між учасниками інноваційної діяльності зобов'язана держава. Зміст державного втручання в інноваційну діяльність підприємств полягає в тому, що вона повинна визначати пріоритети і здійснювати планування інноваційної діяльності, поєднуючи інтереси державного і підприємницького секторів. Це дозволить активізувати інноваційно складову всієї економічної системи суспільства і забезпечити виробництво конкурентоздатної продукції.

На сучасному етапі, на думку експертів, в Україні склалися сприятливі умови для вирощування екологічно безпечної сільгоспрудукції. Ця ситуація виникла

внаслідок того, що українські аграрії через нестачу засобів мало використовують хімічні препарати. В Україні майже відсутній внутрішній ринок екологічно безпечної продукції, що пов'язане з високим рівнем цін на неї і низькою платоспроможністю основної маси населення. Разом з тим, наша держава вже встигла заявити про себе на міжнародному ринку екологічно безпечних продуктів як експортер: у рейтингу 100 країн-виробників вона займає 16-е місце по площах під екологічно безпечною продукцією.

Потреба ЄС в екологічно безпечній продукції постійно росте, а в нашій країні склалися всі позитивні умови для виходу на світовий ринок по виробництву і реалізації даної продукції. Це дозволить Україні зайняти одне з лідеруючих місць в Європі по забезпеченням ринку екологічно безпечними продуктами харчування, що у свою чергу наблизить Україну до вступу в ЄС.

Для вирішення цієї проблеми Україні необхідно піти по шляху розвитку Японії і низки країн Західної Європи: використовувати інноваційні технології в обробці земель, в посіві сільськогосподарських культур, відмовитися від застосування синтетичних комбінованих добрив і пестицидів, замінивши їх сертифікованими органічними добривами.

Науково обґрунтовані правила застосування біотехнологій у сільському господарстві роблять вагомий внесок у розвиток вільної торгівлі безпечною продукцією, а також у розширення сфери практичного застосування здобутків біотехнології задля забезпечення економічного розвитку. Біотехнології надто важливі для майбутнього, щоб ними знехтувати. Вони допоможуть задоволити потребу у продуктах харчування, збільшивши доходи населення та зберегти навколоінше середовище для прийдешніх поколінь.

Самі лише біотехнології не здатні нагодувати завтрашній світ. Проте ці надзвичайно перспективні технології у поєднанні з політичними та економічними реформами можуть підвищити продуктивність сільського господарства у країнах, що розвиваються. Вони також допоможуть забезпечити дешевими продуктами харчування людей з низькою платоспроможністю.

В епоху інформаційного суспільства і поширення, зокрема, глобальних інформаційних мереж, проблема використання застарілих технологій виробництва продуктів харчування є актуального для всього інформаційного простору, незалежно від конкретної країни із її законодавчими нормами та специфікою економічного розвитку. Тому інформацію про можливі загрози, які несуть певні технології виробництва продуктів харчування, можуть отримувати потенційні споживачі, незалежно від місця їхнього проживання. Відповідно, економічна ефективність використання застарілих запозичених технологій є меншою, ніж у випадку застосування справді інноваційних технологій, розроблених відповідно до сучасних світових стандартів.

Павло ШУШПАНОВ

Тернопільський національний
економічний університет

СТРЕС-ІНТЕРВ'Ю ЯК МЕТОД ПІДБОРУ ПЕРСОНАЛУ

Нині питанням підбору персоналу приділяється чимала увага фахівцями з управління людськими ресурсами та роботодавцями. Це пов'язано з